

Boudewijn De Groot, Vertrek

In de mist wacht het vliegtuig op vertrek
naar een land ver weg in het westen.
Ga je mee met mij of blijf je liever hier?
Je weet het zelf wel het beste.

Je veegt met je hand langs je natte wang,
ik weet dat je nooit kunt beslissen.
En jij weet dat ik zelf allang heb beslist.
Je zou dit land meer dan mij gaan missen.

H, luister wat ik zeg:
Het is voorbij en ik ben weg.
Je kunt niet kiezen meer of delen.
Nee, 't is te laat voor jou,
draai je om en ga maar gauw.

En intussen staar je zwijgend naar opzij,
probeert dit moment te vermijden.
De zon breekt door, het doet er niet meer toe,
we zijn als schaduw en licht gescheiden.

We zeggen niets, we wachten af
tot die vlucht van mij aan de beurt is,
en als ik hoog in de lucht naar beneden kijk,
dan zal het zijn alsof er niets gebeurd is.

H, luister wat ik zeg:
Het is voorbij en ik ben weg.
Je kunt niet kiezen meer of delen.
Nee, 't is te laat voor jou,
draai je om en ga maar gauw.

Oooh, 'k weet het nu zeker,
hoe eerder ik hier weg ben, hoe beter.
Oooh, 'k weet het nu zeker,
hoe eerder ik hier weg ben, hoe beter.

Je veegt met je hand langs je natte wang,
ik weet dat je nooit kunt beslissen.
En jij weet dat ik zelf allang heb beslist.
Je zou dit land meer dan mij gaan missen.

We zeggen niets, we wachten af
tot die vlucht van mij aan de beurt is,
en als ik hoog in de lucht naar beneden kijk,
dan zal het zijn alsof er niets gebeurd is.

H, luister wat ik zeg:
Het is voorbij en ik ben weg.
Je kunt niet kiezen meer of delen.
Nee, 't is te laat voor jou,
draai je om en ga maar gauw.